

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ

23-CL-18GE-WSP-A Productivity Enhancement for Women Entrepreneurs

ระหว่างวันที่ 14 – 17 สิงหาคม 2566 ณ ประเทศสิงคโปร์

จัดทำโดย เกษราภร ศรีจันทร์

นักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

ส่วนที่ 1

1. ที่มาและวัตถุประสงค์ของโครงการ

กลุ่มสตรีในประเทศกำลังพัฒนามีแนวโน้มที่จะขาดโอกาสในการเข้าถึงความรู้ด้านการพัฒนาธุรกิจ โดยจะเห็นได้จากช่องว่างของจำนวนหญิง-ชายที่เป็นผู้ประกอบการ ตามรายงานของ Global Entrepreneurship Monitor (2022) ระบุว่าในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาจำนวนผู้ประกอบการในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีจำนวนน้อยกว่าผู้ประกอบการชายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 นอกจากนี้ International Financial Corporation (2022) ระบุว่ายอดจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการสตรีมีจำนวนลดลงมากกว่าของผู้ประกอบการชาย ดังนั้น การลดช่องว่างของจำนวนผู้ประกอบการหญิง-ชาย โดยการกำจัดเงื่อนไขและอุปสรรคของการเป็นผู้ประกอบการของสตรี จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเพิ่มผลผลิตและความยั่งยืนของธุรกิจของผู้ประกอบการสตรี การฝึกอบรมในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ในการกำหนดนโยบายและมาตรการการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม ประกอบด้วย นักพัฒนา นักวิจัย ผู้ประกอบการ SME องค์กรพัฒนาเอกชน และสถาบันการเงิน จำนวน 19 คน จาก 14 ประเทศ ได้แก่ บังคลาเทศ กัมพูชา ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน เกาหลีใต้ ศรีลังกา ตุรกี และไทย

2. เนื้อหา/องค์ความรู้ที่ได้

2.1 ช่องว่างของจำนวนผู้ประกอบการหญิง-ชาย (Gender gap in the entrepreneurship landscape)

ธนาคารโลกระบุว่าเจ้าของธุรกิจที่เป็นสตรีมีสัดส่วน 1 ใน 3 หรือคิดเป็น 34% โดยภูมิภาคที่มีสัดส่วนของเจ้าของธุรกิจที่เป็นสตรีมากที่สุดในทวีปอเมริกาใต้และแคริบเบียน รองลงมาคือในทวีปเอเชีย ตะวันออกและแปซิฟิก ในปี พ.ศ.2564 Mastercard Index for Women Entrepreneurs รายงานว่าประเทศที่มีดัชนีชี้วัดสัดส่วนผู้ประกอบการสตรีสูงสุด 5 ลำดับแรก คือ ฟิลิปปินส์ โคลัมเบีย บัลแกเรีย ไทย และรัสเซีย สำหรับสัดส่วนของหญิง-ชายที่เป็นผู้ริเริ่มธุรกิจในระยะเริ่มต้น (total early-stage entrepreneurial activity) หญิงคิดเป็น 10.4% และชายคิดเป็น 13.6% ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้น้อย มีช่องว่างของจำนวนผู้ประกอบการหญิง-ชาย ในกลุ่ม start up มากที่สุด โดยมีสัดส่วนสตรี 68 คน และชาย 100 คน ในส่วนของตลาดแรงงาน สตรีได้รับการจ้างงานน้อยกว่าชาย เนื่องจากนายจ้างมีทัศนคติว่าแรงงานสตรีมีราคาสูงกว่าแรงงานชาย โดยที่ไม่ได้หมายความว่าแรงงานสตรีมีค่าจ้างสูงกว่า แต่นายจ้างมองว่าสตรีสามารถสร้างผลิตภาพได้น้อยกว่าชาย เนื่องจากต้องเลี้ยงดูบุตรและดูแลครอบครัว อย่างไรก็ตาม Global Entrepreneur Monitor (GEM) รายงานในปี พ.ศ.2564 ว่าสตรีมีแรงจูงใจที่จะประกอบธุรกิจ 52.9% สูงกว่าชายคิดเป็น 51% ทั้งนี้ประเทศที่มีระดับบรรทัดฐานของการประกอบธุรกิจ มีสัดส่วนผู้ประกอบการหญิงสูงเช่นกัน ในส่วนของการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล UNESCO รายงานว่าสตรีมีทักษะ

ดิจิทัลน้อยกว่าชาย 4 เท่าตัว ผู้ประกอบการสตรีมักจะเริ่มธุรกิจจากปัจจัยแรงกดดันด้านต่างๆ และธุรกิจมีขนาดเล็ก ในขณะที่ชายพัฒนาธุรกิจจากการมองเห็นโอกาสและมีเป้าหมายที่การเติบโตของธุรกิจ ดังนั้นการลดช่องว่างสัดส่วนของผู้ประกอบการหญิง-ชาย จะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 6% หรือคิดเป็น 5 พันล้านเหรียญสหรัฐ ที่จะสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2 ความท้าทายของการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีในเอเชียแปซิฟิก

(1) ความเชื่อและทัศนคติต่อสตรีในบางสังคม เช่น “ทัศนคติสองมาตรฐาน” สตรีที่กล้าแสดงออกจะถูกมองว่าก้าวร้าว แต่หากชายแสดงพฤติกรรมลักษณะเดียวกันถูกมองว่ามีความมั่นใจ ทัศนคติเกี่ยวกับสตรีที่มีบุตรจะมีความพุ่มพ่วงกับงานลดลง สตรีให้คุณค่ากับการแต่งกายและรูปลักษณ์ภายนอกมากกว่าการพัฒนาความรู้และทักษะ สตรีมีความกล้าที่จะลองหรือเสี่ยงน้อยกว่าชาย ทำให้ลดโอกาสที่จะริเริ่มการทำธุรกิจในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อุปสรรคของการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีมาจากทัศนคติแบบเดิมต่อสตรี การขาดระบบพี่เลี้ยง และความเหลื่อมล้ำของสถานะทางเศรษฐกิจ

(2) การเข้าถึงความรู้และโอกาสการพัฒนาศักยภาพจำกัดที่สตรีไม่สามารถตัดสินใจเองได้ในเรื่องการศึกษา การประกอบอาชีพ และการประกอบธุรกิจ รวมทั้งระดับความรู้และทักษะการอ่านออกเขียนได้ ทักษะดิจิทัล และทักษะด้านการเงินมีจำกัด ในประเทศที่มีรายได้ต่ำ-ปานกลาง มักกำหนดให้ชายเป็นหัวหน้าครัวเรือนที่มีอำนาจตัดสินใจเรื่องในบ้านและการถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์

(3) ขาดแหล่งเงินทุนและเครือข่าย กับทัศนคติความจนข้ามรุ่นทำให้คนรุ่นหลังมีความยากจน

(4) โอกาสทางการตลาดจำกัด เนื่องจากขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีในการเชื่อมโยงกับตลาด ความรู้ด้านการทำธุรกิจที่ครอบคลุมห่วงโซ่มูลค่า และข้อจำกัดของสตรีในการเดินทางไปต่างหมู่บ้าน/พื้นที่

(5) กฎหมายที่ไม่เอื้อต่อผู้ประกอบการสตรี เช่น ความแตกต่างอัตราค่าแรงของหญิง-ชาย และขาดการคุ้มครองทางสังคมอย่างทั่วถึง

2.3 แหล่งทุนทางการเงินและเครือข่ายธุรกิจ

- ผู้ประกอบการสตรีสามารถเข้าถึงทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจหลากหลายแหล่ง อาทิเช่น ธนาคารพาณิชย์ สหกรณ์ สินเชื่อ SME การร่วมทุน แหล่งทุนที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ผู้ให้กู้เอกชน สินเชื่อขนาดเล็ก Crowd Funding และ Angel Funding

- ในประเทศที่พัฒนาแล้วมีแนวโน้มการระดมทุนจากแหล่งทุนในรูปแบบ Crowd Funding ซึ่งเป็นการระดมทุนจากคนจำนวนมากเพื่อนำมาทำโครงการหรือธุรกิจ โดยเจ้าของโครงการนำเสนอแนวคิดหรือแผนธุรกิจออกมาขอระดมทุนจากนักลงทุนให้ได้เงินตามจำนวนที่ต้องการ โดยอาจจะระดมทุนผ่านตัวกลางหรือแพลตฟอร์มออนไลน์ ที่จะช่วยให้ผู้ระดมทุนและนักลงทุนมาเจอกัน ผู้ระดมทุนได้เงินลงทุนและนักลงทุนได้ผลตอบแทนตามที่ตกลงกัน

- สำหรับ Angel Funding หมายถึง นักลงทุนอิสระที่สนับสนุนเงินลงทุนให้แก่สตาร์ทอัพขนาดเล็ก โดยมีผลตอบแทนคือหุ้นของบริษัท นักลงทุนอิสระกลุ่มนี้ถือเป็นคนสำคัญที่จะช่วยสตาร์ทอัพที่เพิ่งเริ่มตั้งธุรกิจในระยะแรกให้สามารถเริ่มกิจการได้ด้วยเงินลงทุนก้อนแรก

2.4 นโยบายและแผนงานการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีในประเทศสิงคโปร์

(1) กฎหมายของประเทศสิงคโปร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ประกอบการมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 “รัฐธรรมนูญที่ระบุให้ทุกคนมีความเท่าเทียม” ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลสนับสนุนให้ทั้งหญิงและชายทำได้ดีที่สุดในทุกๆ ด้านของการดำรงชีพ โดยไม่มีการกำหนดให้ความช่วยเหลือสำหรับสตรีเป็นการเฉพาะ และ ส่วนที่ 2 กฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) โดยกำหนดมาตรการสนับสนุน 3 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนการเรียนรู้ (learn) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ การจัดตั้งสำนักงาน SME ทั่วประเทศเพื่อให้คำปรึกษาและพื้นที่ทำงานร่วม (land) รวมทั้งการพัฒนาเครือข่ายผู้ประกอบการในท้องถิ่น และการให้ความช่วยเหลือด้านตลาดของภาครัฐ (localise) โดยไม่มีแบ่งแยกการให้ความช่วยเหลือให้กับกลุ่มสตรีเป็นการเฉพาะ

(2) สมาคมผู้ประกอบการสตรีในประเทศสิงคโปร์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

สมาคมสตรีที่จัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มสตรีในประเทศสิงคโปร์

- Singapore Chinese Chamber of Commerce and Industry (SCCI):
Career Women’s Group (CWG)
- Singapore Malay Chamber of Commerce and Industry (SMCCI):
Dynamic Entrepreneur Women International (DEWI)
- Singapore Indian Chamber of Commerce and Industry (SICCI):
Women Entrepreneur Network
- Singapore Business and Professional Women’s Association (SBPWA):
Main Chapter, Mandarin Chapter and 3rd Chapter

สมาคมสตรีที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์กรต่างประเทศ

- American Chamber of Commerce in Singapore (AmCham Singapore): Women
- British Chamber of Commerce in Singapore (BritCham):
Women in Business Committee
- French Chamber of Commerce in Singapore (FCCS):
Women in Business Committee
- New Zealand Chamber of Commerce in Singapore (NZ-Cham):
MAIA NZ Women’s Network

(3) หอการค้า Singapore Apex Business Chamber ซึ่งมีสมาชิกที่เป็นบริษัทของสิงคโปร์และต่างชาติด้านรวมกว่า 27,000 บริษัท ได้จัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบการสตรีสิงคโปร์ (Singapore Women Entrepreneurs Network: SG-WEN) ขึ้นในปี พ.ศ.2564 มีพันธกิจ 3 ด้าน ได้แก่ การส่งเสริมเครือข่ายผู้ประกอบการสตรี (network) การพัฒนาความร่วมมือกับองค์กรในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (collaborate) และการเสริมสร้างความตระหนักรู้ของสังคมเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของสตรี (advocate) เครือข่ายผู้ประกอบการสตรีสิงคโปร์ SG-WEN ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการสตรี พบว่า

- ธุรกิจที่เจ้าของกิจการเป็นสตรีมีลักษณะไม่เป็นทางการ เป็นกิจการในครัวเรือน เป็นธุรกิจขนาดเล็กประเภทขายปลีกและการให้บริการ

- ผู้ประกอบการสตรีประสบปัญหาในการเข้าถึงตลาด โดยธุรกิจที่เจ้าของเป็นผู้ขายมีจำนวนลูกค้ามากกว่าธุรกิจที่เจ้าของเป็นสตรี ทำให้สตรีเหล่านี้นขาดโอกาสในการเรียนรู้จากลูกค้าและการพัฒนาตนเอง

- ผู้ประกอบการสตรีระบุว่าการขาดความรู้และทักษะดิจิทัล ภาระหน้าที่ในครอบครัว การเลี้ยงดูบุตร และทัศนคติกลัวความล้มเหลวของสตรี เป็นอุปสรรคต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

(4) ตัวอย่างแผนงาน/โครงการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีของเครือข่ายผู้ประกอบการสตรีสิงคโปร์ SG-WEN

- การส่งเสริมผู้ประกอบการสตรีตัวอย่าง โดยการสร้างเวทีแลกเปลี่ยนความเห็นของกลุ่มสตรีกับข้าราชการระดับสูง เกี่ยวกับประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานธุรกิจของสตรี และการศึกษาวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการสร้างความตระหนักรู้

- การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญ และนักธุรกิจสตรีที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้สตรีได้รับการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการ

- การพัฒนาธุรกิจร่วมกับสมาคมธุรกิจและหอการค้าในประเทศสิงคโปร์และต่างประเทศ

- การเชิดชูเกียรติผู้ประกอบการสตรีด้วยการมอบรางวัล AWEN annual awards, AWEN CEO summit และ AWEN millennial series

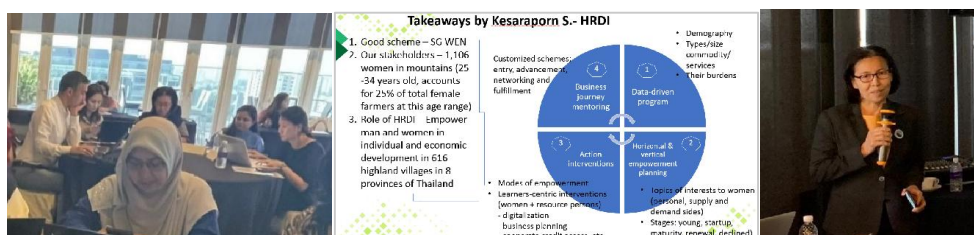
- โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสตรีร่วมกับประเทศอาเซียน (ASEAN Women Entrepreneurs Network) และ Academy for Women

2.5 การนำเสนอ Country Paper เกี่ยวกับนโยบายและแผนงานการส่งเสริมผู้ประกอบการสตรีของประเทศที่เข้าร่วมการอบรม

ประเทศ	ตัวอย่างนโยบาย/แผนงานที่สนับสนุนผู้ประกอบการสตรี
บังคลาเทศ	ธนาคารสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้ผู้ประกอบการสตรีอัตรา 4%
ฟีจี	การพัฒนาทักษะการประกอบธุรกิจให้กับกลุ่มสตรี
กัมพูชา	- การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมอาชีพให้กับสตรีใน 14 จังหวัดพร้อมหลักสูตรการสร้างอาชีพ - การศึกษาผลกระทบของไวรัสโควิด-19 ต่อผู้ประกอบการสตรีร่วมกับ ADB
อินเดีย	มาตรการลดหย่อนภาษีและให้เงินอุดหนุน กับผู้ประกอบการสตรี start up
อินโดนีเซีย	รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการสตรี
มาเลเซีย	สนับสนุนทุนและระบบพี่เลี้ยงให้กับผู้ที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการ 50,000 คน โดย 30% เป็นกลุ่มสตรี ดำเนินการโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
ปากีสถาน	จัดตั้ง First Women Bank Ltd. เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีเข้าถึงแหล่งทุน
ฟิลิปปินส์	โครงการ Community of Practice for Entrepreneurship Program บ่มเพาะผู้ประกอบการหญิง-ชาย จำนวน 4,169 คน (หญิง 68%)
ไต้หวัน	กระทรวงแรงงาน จัดสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ และปลอดดอกเบี้ย 2 ปี แรก ให้กับผู้ประกอบการสตรีที่มีลูกจ้างน้อยกว่า 5 คน วงเงินสูงสุดไม่เกิน 2 ล้าน NTD
เกาหลีใต้	ลดภาระการเลี้ยงดูบุตรของสตรี
ศรีลังกา	การพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อขยายตลาดออนไลน์
ตุรกี	โครงการพัฒนาศักยภาพสหกรณ์ที่มีกลุ่มสตรีเป็นคณะกรรมการบริหาร
ไทย	พันธบัตรเพื่อสตรี (Women Bond) สำหรับผู้ประกอบการสตรี ดำเนินการโดยธนาคารกรุงศรีอยุธยา ร่วมกับ World Bank

2.6 การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Discussion)

ในการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มได้แลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้เข้าร่วมอบรมจากประเทศเกาหลีใต้ ศรีลังกา ตุรกี และไทย เกี่ยวกับประเด็นเนื้อหาที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความประทับใจและการนำเสนอแผนการนำไปประยุกต์ใช้ในประเทศของตนเอง โดยได้เลือกแผนงานการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีของเครือข่ายผู้ประกอบการสตรีสิงคโปร์ SG-WEN ที่เน้นย้ำความสำคัญของการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาประกอบการวางแผน (data-driven planning) การพัฒนาผู้ประกอบการสตรี



ภาพการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการนำเสนอผลการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

2.7 การศึกษาดูงาน

(1) การศึกษาดูงานผู้ประกอบการสตรี ณ ร้าน Soup Spoon ที่จำหน่ายซูชิชนิดต่างๆ สำหรับรับประทานที่ร้านและแบบบรรจุถุงเพื่อนำไปรับประทานที่บ้าน คุณ Anna Lim ผู้เป็นเจ้าของได้เริ่มทำธุรกิจในปี พ.ศ.2544 ภายหลังลาออกจากการประจำที่โรงพยาบาลเจนเนอรัลสิงคโปร์ และต่อมามีมาช่วยทำธุรกิจด้วย การผลิตซูชิเป็นสูตรที่คุณแอนนาได้รับการสืบทอดมาจากครอบครัว แล้วนำมาพัฒนาปรับปรุงด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มต้นจำหน่ายให้กับผู้ที่รู้จัก แล้วขยายไปสู่การมีหน้าร้านในสถานที่ย่านธุรกิจของประเทศสิงคโปร์ ปัจจุบันมีร้าน Soup Spoon จำนวน 30 แห่ง และจัดเป็นบริษัทจำหน่ายซูชิที่ใหญ่ที่สุดของประเทศสิงคโปร์ นอกจากนี้ ในปี พ.ศ.2560 ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์บรรจุของว่างจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วประเทศสิงคโปร์

(2) คุณ Ann Lim ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้ฟังถึงเส้นทางการเป็นผู้ประกอบการของเธอว่าในการทำธุรกิจอาหาร คนส่วนใหญ่จะนึกถึงความเป็นศิลปะมากเป็นอันดับแรก แต่สำหรับเธอแล้วความเป็นวิทยาศาสตร์สำคัญที่สุด ทำอย่างไรรสชาติของซูชิทุกจานและทุกถุงจะคงเหมือนกัน ทำอย่างไรอายุการเก็บรักษานานและสินค้าคงคุณภาพดีอยู่โดยไม่ใส่สารกันบูด ทำอย่างไรจะลดระยะเวลาการเตรียมวัตถุดิบ และอื่นๆ ทั้งหมดได้รับคำตอบด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนาที่ คุณ Ann Lim เป็นนักวิจัยเอง โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากภาครัฐ และคำแนะนำจากเครือข่ายผู้ประกอบการ คุณ Ann Lim ฝากข้อคิดให้กับสตรีที่ยังลังเลในการเริ่มทำธุรกิจว่า “เมื่อเราเริ่มเร็ว เราจะได้เรียนรู้เร็วเช่นกัน”



ภาพการศึกษาดูงานธุรกิจของผู้ประกอบการสตรี Ms. Anna Lim
ณ ร้าน Soup Spoon ประเทศสิงคโปร์

ส่วนที่ 2 ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

■ ประโยชน์ต่อตนเอง

การได้เรียนรู้เกี่ยวกับอุปสรรคของการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีที่เป็นปัจจัยจากตัวสตรีเองที่มีความกล้าเสี่ยงน้อยกว่าชายและความกลัวที่จะล้มเหลว ปัจจัยด้านครอบครัวภาระในการเลี้ยงดูบุตรและดูแลครอบครัว ปัจจัยทางสังคมที่มีทัศนคติต่อสตรีเป็นทำงานในบ้าน ทำให้สตรีขาดโอกาสในการเข้าถึงความรู้ในภาคการศึกษาปกติและความรู้ในการทำธุรกิจ รวมถึงปัจจัยด้านกฎหมายที่เอื้อประโยชน์การจ้างงานของหญิงชายไม่เท่าเทียม นอกจากนี้ได้เรียนรู้ตัวอย่างนโยบายและแผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการสตรีจากประเทศต่างๆ ทั้งที่เป็นมาตรการสนับสนุนแหล่งทุนและสินเชื่อ การฝึกอบรมวิชาชีพให้กับกลุ่มสตรี และคุ้มครองทางสังคม และที่สำคัญอย่างยิ่งได้เรียนรู้มาตรการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีของเครือข่ายผู้ประกอบการสตรีประเทศสิงคโปร์ ที่ใช้กลไกผสมผสานด้านการศึกษาวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการสร้างความหนักแน่นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของสตรี การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญและนักธุรกิจสตรีที่ประสบความสำเร็จ การพัฒนากิจกรรมร่วมกับสมาคมธุรกิจและหอการค้าในประเทศสิงคโปร์และต่างประเทศ การเชิดชูเกียรติผู้ผู้ประกอบการสตรี และขยายผลการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสตรีร่วมกับประเทศอาเซียน



■ ประโยชน์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด

นำหลักการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีของเครือข่ายผู้ประกอบการสตรีสิงคโปร์ SG-WEN มาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการดำเนินงานของโครงการวิจัยและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัลของกลุ่มสตรีชาติพันธุ์ในชุมชนโครงการหลวง ซึ่งกำหนดดำเนินงานระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567 และจะศึกษาวิจัยโดยนักวิจัยกลุ่มงานวิจัยด้านสังคม สำนักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

■ ประโยชน์ต่อสายงานหรือวงการวิชาชีพในหัวข้อนั้นๆ

การเตรียมการณเชิญวิทยากรจากสมาคม SG-WEN มาเป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อเทคโนโลยีดิจิทัลกับเส้นทางการเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มสตรี ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ Leave No One in Highlands Behind: inclusive gender and youth development ซึ่งมีกำหนดจัดขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2567 ณ จังหวัดเชียงใหม่

■ กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ

การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมให้กับนักวิจัยภายในกลุ่มงานวิจัยด้านสังคม สำนักวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

- กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ

การนำหลักการพัฒนาผู้ประกอบการสตรีของสมาคม SG-WEN ประเทศสิงคโปร์ มาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการวิจัยและพัฒนาผู้ประกอบการสตรี ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การสำรวจข้อมูลประชากรของกลุ่มสตรีเป้าหมาย ประเภทและขนาดธุรกิจ อุปสรรคของการเป็นผู้ประกอบการของสตรี (2) การสำรวจความต้องการพัฒนาของกลุ่มสตรีทั้งในด้านการทำธุรกิจและการพัฒนาตนเอง ระยะของธุรกิจ (เริ่มต้น สตาร์ทอัพ ขยายกิจการ พัฒนากิจการ) (3) การวิจัยเชิงปฏิบัติการร่วมกับกลุ่มสตรีเป้าหมาย และ (4) การพัฒนาระบบพี่เลี้ยงและเครือข่ายตลอดเส้นทางของการเป็นผู้ประกอบการให้กับกลุ่มสตรี

ส่วนที่ 3 เอกสารแนบ

- 3.1 รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการและประเทศที่เข้าร่วมโครงการ
- 3.2 กำหนดการฉบับล่าสุด (Program)
- 3.3 เอกสารประกอบการประชุม/สัมมนา (Training Materials)
- 3.4 รายงานก่อนการเดินทางที่ท่านดำเนินการ (Country Paper -Thailand)
- 3.5 เอกสารนำเสนอผลงานหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Group Presentation)